

lingen i folketinget ændredes på en sådan måde, at loven ikke som oprindelig foreslået giver mulighed for forsøg med 10-årig enhedsskole. En beslutning om principperne for en kommende reform af de grundlæggende skoleuddannelser bør ikke udelukke den nævnte mulighed.

Muligheden for overgang til gymnasiet eller andre skoleformer før det 10. skoleår bør ikke være en hindring, da en sådan overgang næppe vil betyde noget afgørende brud på princippet om en 10-årig enhedsskole. Forholdet til realeksamen er helt uafklaret og vil ikke kunne afklares, før tilstrækkelige erfaringer fra forsøg med enhedsskolen foreligger.

Til nr. 3.

Det foreslås at lade forslagets punkt 3 udgå, da der intet nyt er i bestemmelsen. Der er således allerede i dag mulighed for at påbegynde en faglig uddannelse efter det 9. skoleår, og bestemmelsen må efter de ovenfor foreslåede ændringer til punkt 1 og 2 og ændringsforslag nr. 6 og 7 til punkt 8 anses for overflødig.

Til nr. 4.

På baggrund af de i øvrigt foreslåede ændringer, især nr. 6 og 7 til punkt 8, må bestemmelsen anses for overflødig.

Til nr. 6 og 7.

Det findes rimeligt allerede nu at fastlægge tidspunktet for indførelse af et obligatorisk 10. skoleår. Den nærmere udformning

af planerne for denne undervisning og dennes indpasning i uddannelsessystemet bør afvente arbejdet i det underudvalg, som er nedsat til behandling af disse spørgsmål, jfr. forordet til betækning om undervisningspligtens udvidelse.

En omfattende forsøgsvirksomhed til tilvejebringelse af det for en sådan planlægning nødvendige erfaringsmateriale bør snarest iværksættes.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til ændringsforslag nr. 1 og 2.

Til nr. 8.

Det foreslås, at bestemmelsen om mulighed for at afbryde skolegangen efter det 7. skoleår med henblik på erhvervsarbejde eller anden udviklende beskæftigelse udgår af forslaget.

En sådan ordning medfører risiko for en forhastet placering i erhvervslivet, i enkelte tilfælde måske endda en vis økonomisk utilnytelse. Eleven vil endvidere let miste kontakt med undervisning, og gode indtjeningsmuligheder med deraf følgende ændring i forbrugsvanerne vil kunne gøre eleven utilbøjelig til at genoptage skolegangen.

Den foreslåede bestemmelse om hel eller delvis fritagelse må betragtes som en nødvej, og før den tages i anvendelse, bør man have undersøgt og tilbudt andre uddannelsesformer. En generel fritagelsesmulighed vil kunne betyde en afgørende svækkelse i bestræbelserne for udbygningen af de pædagogiske forholdsregler, der er en forudsætning for undervisningspligtens udvidelse.

Lembourn.	Gerda Møller.	Knud Bro.	Ellen Strange Petersen, næstformand.	Robert Christensen.
P. E. Eriksen.	Holger Hansen.	Svend Hangaard, formand.	Bernhard Baunsgaard.	
Meta Ditzel.	K. B. Andersen.	Bertel Pedersen.	Peter Jørgensen.	
Bodil Koch.	Orla Møller.	Karl Max Rasmussen.	Gunhild Due.	